BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 10 | 9 de març de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Quaresma: el lloc del primer amor

Estimats germans i germanes:

Endinsats en el temps de Quaresma, que comencem aquesta setmana passada amb el Dimecres de Cendra, donem la benvinguda a quaranta dies de dejuni, oració i almoina.

La imposició de la cendra ens convida a recórrer aquest camí quaresmal com una immersió més viva en el misteri pasqual de Crist, en la seva mort i resurrecció, mitjançant la participació en els sagraments i a través d'una vida marcada per un vessant centrat en la caritat.

Ens endinsem en el cor del Mestre per a meditar els seus quaranta dies en el desert, per a purificar el nostre cor i néixer de la cendra d'on venim, a la Pasqua promesa.

Què sentiria el Senyor quan vivia aquests moments de solitud habitada? Com seria la seva relació amb el Pare mentre passava per l'abnegació més profunda? Quant amor va sentir durant aquest temps per a vèncer les temptacions i estar tan a prop del Pare?

Aquests dies són una oportunitat meravellosa per a tornar a posar el nostre credo, on neixen les veritats de la nostra fe, en els sentiments de Jesús; i, així, a través d'Ell, sortir a les voreres on viuen els derrotats, escoltar el sentir dels febles, consolar els deprimits, acompanyar els malalts i esperar amb els que varen perdre l'esperança.

La Quaresma és el temps de gràcia «en el qual el desert torna a ser —com anuncia el profeta Osees— el lloc del primer amor» (cf. *Os* 2,16-17), deia el papa Francesc en el seu missatge de l'any passat. Gràcies a aquesta manera d'estimar, Déu educa al seu poble «perquè abandoni les seves esclavituds i experimenti el pas de la mort a la vida,

com un espòs ens atrau novament cap a ell i xiuxiueja paraules d'amor als nostres cors».

Tornar cada dia al lloc del primer amor ens recorda que som pols, i de la pols ressuscitem si seguim la ruta de la penitència, l'oració, la humilitat, la donació i, també, la joia, la que s'alegra davant Déu i fa cridar de goig (cf. *Sal* 67,4).

Déu es va fer pobre «per a enriquir-nos amb la seva pobresa» (cf. *2Cor* 8,9). Aquest és l'estil de Jesús de Natzaret, qui es va fer no res i semblant als homes (cf. *Flp* 2,7) per a ensenyar-nos a recórrer, amb una misericòrdia infinita, el camí quaresmal que ara comencem.

Comencem per abraçar a Crist viu en cada persona, especialment en el clam dels més febles i necessitats, fins al dia en què tornem a celebrar, després del consol dels pobles més pobres de la terra, l'alegria de la Pasqua.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El progrés dels pobles i la pau (I)

L'encíclica *Populorum progressio* de Pau VI, publicada el 26 de març de 1967, és com un fruit del Concili Vaticà II... La clau de la lectura d'aquesta encíclica està en les paraules conclusives: «El desenvolupament és el nou nom de la pau» (*PP* 87). Una afirmació que fa comprendre clarament que l'encíclica està en la línia de l'ensenyament de Joan XXIII a propòsit del tema de la pau. Com a *Pacem in terris*, també a la *Populorum progressio* la perspectiva de fons és mundial, planetària. La qüestió social ha pres una dimensió mundial. Pel que fa al document precedent, sobre el qual Pau VI insisteix majorment, és l'actuació per aconseguir el desenvolupament. És a partir de l'angle qualitatiu del desenvolupament que van compreses les indicacions i els suggeriments de la *Populorum progressio*. En altres paraules, el desenvolupament desitjat té algunes característiques ben precises. La primera, que és un desenvolupament moral, humanista i universal. El desenvolupament que està al centre de la qüestió social mundial no és només una qüestió econòmica, sinó un desenvolupament que concerneix la justícia, la solidaritat, l'home concret i la comunitat mundial sencera. És creixement en humanitat de la humanitat. Coherent amb aquesta visió de la qüestió social, Pau VI, més que parlar d'Estats i de societats polítiques, prefereix parlar d'homes i pobles, pobres i rics, gairebé per subratllar que el desenvolupament integral dels pobles depèn de la col·laboració i de la cooperació de tots, individus i pobles, rics i pobres. Per precisar ulteriorment la qualitat del desenvolupament, Pau VI, pontífex molt sensible a la dimensió cultural dels problemes, fa referència explícita a l'humanisme planetari (*PP* 42), és a dir un humanisme obert harmònicament i jeràrquicament a la totalitat dels valors divins i humans i en un horitzó d'eternitat i d'historicitat.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Cuaresma: el lugar del primer amor

Estimados hermanos y hermanas:

Adentrados en el tiempo de Cuaresma, que comenzamos esta semana pasada con el Miércoles de Ceniza, damos la bienvenida a cuarenta días de ayuno, oración y limosna.

La imposición de la ceniza nos invita a recorrer este camino cuaresmal como una inmersión más viva en el misterio pascual de Cristo, en su muerte y resurrección, mediante la participación en los sacramentos y a través de una vida marcada por una vertiente centrada en la caridad.

Nos adentramos en el corazón del Maestro para meditar sus cuarenta días en el desierto, para purificar nuestro corazón y nacer de la ceniza de donde venimos, en la Pascua prometida.

¿Qué sentiría el Señor cuando vivía esos momentos de soledad habitada? ¿Cómo sería su relación con el Padre mientras pasaba por la abnegación más profunda? ¿Cuánto amor sintió durante ese tiempo para vencer las tentaciones y estar tan cerca del Padre?

Estos días son una oportunidad maravillosa para volver a poner nuestro credo, donde nacen las verdades de nuestra fe, en los sentimientos de Jesús; y, así, a través de Él, salir a las aceras donde viven los derrotados, escuchar el sentir de los débiles, consolar a los deprimidos, acompañar a los enfermos y esperar con los que perdieron la esperanza.

La Cuaresma es el tiempo de gracia «en el que el desierto vuelve a ser —como anuncia el profeta Oseas— el lugar del primer amor» (cf. *Os* 2,16-17), decía el papa Francisco en su mensaje del año pasado. Merced a esa manera de amar, Dios educa a su pueblo «para que abandone sus esclavitudes y experimente el paso de la muerte a la vida, como un esposo nos atrae nuevamente hacia sí y susurra palabras de amor a nuestros corazones».

Volver cada día al lugar del primer amor nos recuerda que somos polvo, y del polvo resucitamos si seguimos la ruta de la penitencia, la oración, la humildad, la donación y, también, la alegría, la que se regocija ante Dios y hace cantar de júbilo (cf. *Sal* 67,4).

Dios se hizo pobre «para enriquecernos con su pobreza» (cf. *2Cor* 8,9). Este es el estilo de Jesús de Nazaret, quien se despojó de su poder y se hizo semejante a nosotros (cf. *Flp* 2,7) para enseñarnos a recorrer, con una misericordia infinita, el camino cuaresmal que ahora comenzamos. Empecemos por abrazar a Cristo vivo en cada persona, especialmente en el clamor de los más débiles y necesitados, hasta el día en que volvamos a celebrar, tras el consuelo de los pueblos más pobres de la tierra, la alegría de la Pascua.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Trobada del voluntariat de la Pastoral Penitenciària Diocesana

El dissabte 25 de gener, un bon grup de voluntaris i voluntàries de la Delegació diocesana de Pastoral Penitenciària van celebrar una jornada de reflexió i de convivència.

En el magnífic espai de l'ermita de Sant Sebastià de Vinaròs es trobaren 16 integrants del grup, provinents de les zones nord i sud del nostre bisbat.

Després de la pregària inicial, es feu una dinàmica on expressàrem les il·lusions, neguits, reptes o dificultats en el nostre compromís envers les persones privades de llibertat. A continuació vam valorar molt positivament les activitats celebrades amb motiu de les festes de Nadal al dos centres —Albocàsser (Castelló) i Mas d'Enric (Tarragona)—. Seguidament es van compartir les experiències dels tallers que s'hi realitzen.

La pregària d'agraïment al Senyor per la gràcia i amor que ens infon en la nostra tasca, la força del grup unit per la fe i el desig de seguir al costat de les persones privades de llibertat, ens encoratgen per viure un nou curs ple d'esperança.

Delegació diocesana de Pastoral Penitenciària

Festa de Sant Enric d'Ossó

El dilluns 27 de gener, a la Residència de les Germanes Teresianes de Jesús es va celebrar la festa de Sant Enric d'Ossó. L'acte central va ser l'Eucaristia presidida per l'Excm. i Rvdm. Bisbe de Tortosa, Sergi Gordo, i concelebrada per un grup de mossens de la diòcesi. Van estar presents representant la EMD de Jesús, de l'Ajuntament de Tortosa, familiars del sant, religioses i amics de Vinebre, Jesús, Tortosa, Tarragona...

Els alumnes de Secundària del Col·legi Teresià van ser els encarregats d'organitzar l'Eucaristia.

El Sr. Bisbe va destacar aspectes claus de la vida de sant Enric: el seu amor per Jesús («Tot per Jesús») i l'interès per l'educació, en especial de la dona. Ell va saber «caminar junt amb d'altres» perquè sabia cap a on anava.

El seu llegat continua avui en diverses obres i associacions educatives per tot el món.

A continuació de l'Eucaristia es va compartir un aperitiu.

M.ª Cristina Martínez, stj

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Ho dic a l'Església, ho dic als governs dels estats i a les organitzacions internacionals, ho dic a cadascun i a tots: si us plau, no ens oblidem dels pobres» (17 de novembre).

@Pontifex_es: «L'oració obre el cor al Senyor, i quan l'Esperit Sant entra, et canvia la vida. Per això és necessari resar, per a obrir el cor i fer lloc a l'Esperit» (18 de novembre).

@Pontifex_es: «Quan els nens són acollits, estimats, custodiats, tutelats, la família està sana, la societat millora, el món és més humà» (20 de novembre).

@Pontifex_es: «Assistim avui a una tràgica carestia d'esperança. Quantes ferides, quants buits sense omplir, quant dolor sense consol! Fem-nos intèrprets del consol de l'Esperit Sant, transmetem esperança i el Senyor obrirà noves sendes en el nostre camí» (23 de novembre).

Tortosa celebra la fiesta del beato Manuel Domingo y Sol

El 29 de enero, como todos los años, Tortosa tuvo un recuerdo especial por el beato Manuel Domingo y Sol. En el Templo de la Reparación se celebró la Eucaristía presidida por nuestro obispo, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, y concelebrada por el delegado del director general, D. José Miguel Martínez; Mn. Javier Goñi y Mn. José Ayllón, encargados del Templo de la Reparación; otros miembros de la Hermandad de Sacerdotes Operarios Diocesanos; el vicario general, Ilmo. José Luis Arín Roig; y cuatro sacerdotes más de nuestra diócesis. En total veinte sacerdotes. Participaron en la celebración el Sr. Jordi Jordán, alcalde de la ciudad, algunos concejales, varias religiosas y un buen número de fieles que llenaban el templo. La parte musical fue a cargo del Sr. Toni Perulles.

El beato Manuel Domingo y Sol nació en Tortosa en 1836. Fue ordenado sacerdote en su ciudad natal y celebró su primera Misa en la parroquia de San Blas. El año 1883 fundó la Hermandad de Sacerdotes Operarios del Corazón de Jesús, cuyo carisma es la formación de los futuros sacerdotes. En palabras de Mosén Sol: «La formación del clero es lo que podríamos decir la llave de la cosecha en todos los campos de la gloria de Dios. Nosotros, más que apóstoles hemos de ser moldeadores y formadores de apóstoles». Fundó en Roma el Pontificio Colegio Español de San José. Y en 1903 edificó en Tortosa el Templo de la Reparación, donde reposan sus restos. Murió el año 1909 en su ciudad natal. El 29 de marzo de 1987 fue beatificado por el papa san Juan Pablo II.

Acabamos la celebración con la veneración de la reliquia del beato, mientras cantamos el himno *Falanges Josefinas*, letra y música del beato Josep M.ª Peris y Polo, también operario diocesano. Y D. José Ayllón nos invitó a bajar a la cripta para tomar un «pica-pica».

Demos gracias a Dios por esta celebración en honor a nuestro santo tortosino y pidamos por las vocaciones sacerdotales.

Maria Joana Querol Beltrán

Aquelles que en donen testimoni

L'Associació de la Passió de la Cava, el passat dissabte 1 de febrer va estrenar la representació de la Passió que en diuen «de les dones».

L'obra consisteix en el testimoni de divuit dones que van viure en el temps de Jesús. I no tant sols van viure, sinó que el van conèixer i van entrar amb relació amb ell per diferents motius, i els va canviar la vida.

Una obra escrita per la Federació Catalana de Passions i cedida a l'Associació de la Passió de la Cava per poder-la representar a les Terres de l'Ebre. Ens mostra el missatge de la vida, passió, mort i resurrecció del Senyor des d'una altra perspectiva, a través del testimoni de dones valentes que en la història van experimentar en el seu cor un canvi, una nova manera de viure i d'estimar.

L'estrena va ser un èxit, amb la participació de més de tres-centes persones que van omplir el saló parroquial de Sant Miquel de Deltebre.

Mn. Joan Guerola, rector

AGENDA

Càritas Diocesana de Tortosa

Dissabte 15 de març:

—Seminari, a les 10 h, Jornada diocesana de Càritas.

—Arnes, Ermita de Santa Madrona, a les 12.15 h, Eucaristia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Simplici, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fund. Religioses de l'Assumpció.

11. ■ **Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ **Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ **Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; sant Ramir (s. VI), monjo i mr. santa Patrícia, mr.

14. ■ **Divendres** [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ **Dissabte** [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ **Diumenge vinent,** II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1). Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

Diumenge I de Quaresma (C)

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisès digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol."» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu."»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

«Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa»

Comencem aquest diumenge el temps de preparació per a la Pasqua, aquest temps de Quaresma. Avui l'evangeli ens presenta Jesús superant les temptacions, formulades en tres exemples: fer servir Déu per satisfer les necessitats corporals, prescindint de la voluntat del Pare: *Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa;* la segona temptació és la del poder, la de reconèixer un altre senyor que no sigui Déu: *Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; adora'm i tot serà teu*. I la tercera és provocar Déu, obligar-lo a fer un miracle només per quedar bé davant la multitud: *Si ets Fill de Déu tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que ha donat ordre als seus àngels de guardar-te*. Aquest és l'estil de vida del món, del diable: fer servir Déu pels nostres interessos, buscar per damunt de tot el poder, el domini; treballar pels béns materials. Però aquest no és el camí de Jesús, aquest no és el Regne que ell vol per al nostre món. Ens ensenya no a tenir, no a consumir sinó a compartir; ens diu que no hem de buscar el poder sinó el servei a tothom; que hem de posar la nostra confiança en Déu però no demanar-li miracles simplement per poder ser admirats pels homes. Jesús no vol res per a ell mateix. Adonem-nos que la temptació és subtil: podria semblar que tot el que diu el diable és bo per aconseguir que la gent cregui en ell. De vegades hi hem caigut tots en aquesta temptació; ens ha faltat senzillesa, austeritat, humilitat, posar Déu per damunt de tot. Jesús vença totes les temptacions a partir de la Paraula de Déu: ella és la que ens il·lumina, la que ens diu què és el que realment vol Déu i desemmascara les temptacions del diable. La primera lectura ens recorda l'alliberament del poble d'Egipte: *Déu ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós*. Aquest alliberament era perquè Israel visqués com a poble de Déu seguint el camí que ell li va ensenyar. Siguem conscients de les nostres temptacions: amb la força de Déu i amb la seva Paraula també les podem vèncer.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.